

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 1004/14</i>
------------------	------------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **15 kwietnia 2015 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Irena Mazurek (spr.)
	Sędziowie:	SSA Alicja Podczaska SSA Mirosław Szwagierczak
	Protokolant	st.sekr.sądowy Małgorzata Leniar

po rozpoznaniu w dniu **15 kwietnia 2015 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **A. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o emeryturę

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Przemyślu**

z dnia **28 października 2014 r.** sygn. akt **III U 702/14**

I. **oddala apelację,**

II. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz wnioskodawcy A. K. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 kwietnia 2015 r.

Decyzją z dnia 9 maja 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w R. odmówił wnioskodawcy A. K. prawa do emerytury ,dochodzonego wnioskiem z dnia 25 marca 2014 r. w trybie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.). Powołując w podstawie prawnej decyzji art.184 w związku z art.32 w/w ustawy, a także § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm.) organ rentowy stwierdził ,że wnioskodawca nie spełnia wszystkich przesłanek nabycia prawa do dochodzonego świadczenia emerytalnego ponieważ nie udowodnił wymaganego co najmniej 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. W tym bowiem względzie organ rentowy uznał za udowodniony jedynie okres w wymiarze 1 roku 1 miesiąca i 13 dni odniesiony do zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) w R. (od 12 marca 1975 r. do 20 marca 1976r.) na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3 ,5 tony, potwierdzony stosownym świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Jednocześnie odmówiono uznania za taki rodzaj pracy zatrudnienia wnioskodawcy w (...) w S. (od 29 lutego 1980 r. do 28 lutego 1985 r. i od 1 września 1986r. do 31 grudnia 1998 r. tj. 16 lat 11 miesięcy i 11 dni z wyłączeniem okresu urlopu bezpłatnego) przy uzasadnieniu ,że brak jest kwalifikowanego świadectwa pracy , a to ogólne jak również akta osobowe wnioskodawcy wykazują ,że zajmował wówczas różne stanowiska pracy , stąd nie można ustalić w jakim okresie i które z nich stanowiły prace w warunkach szczególnych.

Wnioskodawca A. K. odwołał się od decyzji ZUS do Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Przemyślu. W odwołaniu z dnia 14 maja 2014 r. wnioskodawca wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez potwierdzenie jego uprawnienia do dochodzonego świadczenia emerytalnego zarzucił , że wbrew stanowisku ZUS legitymuje się wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych ponieważ w wymiarze tego rodzaju zatrudnienia należy uwzględnić ;

- okres zasadniczej służby wojskowej do której został powołany z pracy w Kopalni (...) w S. (od 24 z października 1972 r. do 18 października 1974 r.),

- okres pracy w Przedsiębiorstwie (...) w P. (od 25 października 1974r. do 15 lutego 1975 r.) na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony,

- a także okresy zatrudnienia w charakterze magazyniera w (...) w S. (od 29 lutego 1980 r. do 31 lipca 1981r., od 24 maja 1982 r. do 15 lutego 1983 r. i od 1 września 1986r. do 31 grudnia 1998 r.)

Na skutek powyższego odwołania ,organ rentowy w dniu 11 czerwca 2014 r. – zmieniając decyzję z dnia 9 maja 2014 r. w zakresie jej uzasadnienia (odnosząc się do nowo wskazywanych przez wnioskodawcę okresów pracy w warunkach szczególnych) **wydał kolejną decyzję odmawiającą A. K. prawa do emerytury** podając ,że w przypadku Przedsiębiorstwa (...) w P. okres zatrudnienia nie został potwierdzony kwalifikowanym świadectwem pracy , a z kolei gdy idzie o okres zasadniczej służby wojskowej to mógłby być on zaliczony także tylko w przypadku potwierdzenia stosownym kwalifikowanym świadectwem pracy wykonywania w tym czasie przez wnioskodawcę wskazywanej przez niego pracy kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3 ,5 tony na rzecz budowy Huty (...), a takiego dowodu również nie przedstawiono.

W konsekwencji powyższego ,w odpowiedzi na odwołanie z dnia 23 czerwca 2014 r., pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wnosił o oddalenie żądania wnioskodawcy z braku dostatecznych podstaw faktycznych ,przywołując argumentację jaka legła u podstaw obu w/w decyzji.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Przemyślu, po rozpoznaniu odwołania A. K., wyrokiem z dnia 28 października 2014 r. (sygn. akt III U 702/14) zmienił zaskarżoną decyzję ZUS , przyznając wnioskodawcy prawo do emerytury, począwszy od dnia 1 marca 2014 r., przy

jednoczesnym zasądzeniu od pozwanego organu rentowego na rzecz A. K. kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

U podstaw powyższego rozstrzygnięcia legły - poczynione w oparciu tak o dowody z dokumentów jak i dowody osobowe z zeznań świadków i z przesłuchania samego wnioskodawcy -ustalenia Sądu Okręgowego co do wykonywania przez A. K. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych w następujących okresach zatrudnienia ;

- od 2 września 1972 r. do 15 października 1972 r. w Kopalni (...) „ w S. na stanowisku młodszego mechanika pod ziemią (przy przyporządkowaniu jej do prac wymienionych w Wykazie A dział I poz. 1 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze) – tj. 1 miesiąc i 14 dni,

-od 25 października 1974 r. do 15 lutego 1975 r. w Przedsiębiorstwie (...) w P. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3 ,5 tony (przy przyporządkowaniu tych prac do tych wymienionych w Wykazie A dział VIII poz. 2 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze) – tj. 3 miesiące i 22 dni,

-od 28 lutego 1980r. do 31 lipca 1981r. , od 24 maja 1982r. do 14 lutego 1983r. , oraz od 29 kwietnia 1987r. do 31 grudnia 1998r. w (...) w S. na stanowisku magazyniera surowców paszowych i pasz (przy przyporządkowaniu tych prac do tych wymienionych z kolei w Wykazie A dział X poz.10 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze) – tj. 13 lat 9 miesięcy i 23 dni , co łącznie stanowić miało o 15 latach 4 miesiącach

i 15 dniach pracy A. K. w warunkach szczególnych. W świetle zaś tak poczynionego ustalenia – przy bezspornym spełnieniu przez wnioskodawcę pozostałych przesłanek nabycia prawa do dochodzonego świadczenia emerytalnego (ukończenia przez niego jeszcze z dniem 28 listopada 2013 r.60 lat życia, nie przystąpienia do OFE i legitymowania się na dzień 1 stycznia 1999 r. ponad 25 letnim ogólnym okresem ubezpieczenia) ,Sąd Okręgowy w Przemyślu -dokonując oceny prawnej sprawy -uznał , że wnioskodawca A. K. spełnił wszystkie ustawowe warunki przewidziane w art.184 ustawy z dnia 17 grudnia 1988 r. o emeryturach i rentach z Fundusz Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz.1440 ze zm.) dla potwierdzenia uprawnienia do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych. W podstawie prawnej wyroku powołane nadto zostały : art. 129 ust. 1 wyżej wskazanej ustawy emerytalno-rentowej (tu w zakresie daty podjęcia wypłaty przyznanego świadczenia) jak i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie o kosztach procesu uzasadnione z kolei zostało z treścią art. 98 §1 k.p.c.

w zw. z art.108 §1 k.p.c. , przy uwzględnieniu minimalnej stawki wynagrodzenia fachowego pełnomocnika wnioskodawcy, przewidzianej w § 11 ust. 2 w zw. z § 2 ust.

1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r.w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

Wyrok Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Przemyślu z dnia 28 października 2014 r. zaskarżony został przez pozwaną Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. .

W apelacji z dnia 5 grudnia 2014 r. , pozwany organ rentowy zarzucając naruszenie art.184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Fundusz Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. 2013 r., poz.1440 ze zm.) poprzez jego zastosowanie w sytuacji gdy wnioskodawca nie udowodnił wymaganych 15 lat pracy w warunkach szczególnych, wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego skarżący ,nie kwestionując dokonanej przez Sąd I instancji kwalifikacji okresów zatrudnienia wnioskodawcy jako pracy w warunkach szczególnych zauważał, że ostatecznie wymiar tego zatrudnienia wynosi 15 lat 3 miesiące i 1 dzień , a nie 15 lat 4 miesiące i 15 dni ,przy czym z tego okresu należy wyłączyć okresy przebywania wnioskodawcy na zasiłkach chorobowych w ilości 4 miesiące i 9 dni

przypadające po dniu 14 listopada 1991r.,co w efekcie skutkować winno ustaleniem ,iż brak jest wymaganego okresu pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych do przyznania emerytury.

W odpowiedzi na apelację, wnioskodawca A. K. wniósł o oddalenie środka zaskarżenia organu rentowego, przy zasądzeniu taryfowych kosztów zastępstwa procesowego zauważając, iż Sąd I instancji w sumowaniu okresów pracy w warunkach szczególnych bezzasadnie pominął okres jego pracy w (...) w S. od 1września 1986r. do 28 kwietnia 1987r. w wymiarze

7 miesięcy i 28 dni, kiedy także zajmował stanowisko magazyniera, co potwierdzały wprost dokumenty pracownicze tj. umowa o pracę z dnia 1 września 1986 r. i angaż z dnia 29 kwietnia 1987 r. Tym samym uwzględnienie tego okresu ,nawet przy wyłączeniu wskazywanych przez ZUS w apelacji okresów zasiłkowych ,stanowi o legitymowaniu się przez niego wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie ,rozpoznając apelację pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. zważył co następuje;

Wniesiony przez pozwanego organ rentowy środek zaskarżenia nie może odnieść pożądanego skutku i to z trzech niezależnych od siebie względów.

Po pierwsze – przyjmując nawet za skarżącym ,że wymiar okresu pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych wynosi 15 lat 3 miesiące i 1 dzień- brak jest podstaw prawnych do wnioskowanego w apelacji wyłączenia z tego okresu okresów zasiłkowych przypadających po dniu 14 listopada 1991r.. W tym bowiem względzie Sąd Apelacyjny w Rzeszowie ,podzielając w zupełności utrwaloną linię judykatury Sądu Najwyższego, konsekwentnie przyjmuje, iż wykazanie przez ubezpieczonego

w dniu 1 stycznia 1999 r. określonego w art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Fundusz Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) okresu wykonywania pracy szczególnych warunkach wyłącza ponowne ustalenie tego okresu po osiągnięciu wieku emerytalnego wg zasad wynikających z art. 32 ust. 1 a pkt 1 tej ustawy obowiązujących po dniu 1 lipca 2004 r. (bliżej na ten temat w uzasadnieniach wyroków Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2010 r. II UK 313/09 OSNP 2011/19-20/260, 13 lipca 2011r. I UK 12 /11 LEX nr 989126, czy z dnia 7 października 2014 r. I UK 51/14 LEX nr 1621325).

Po drugie – jak słusznie zauważa w odpowiedzi na apelację wnioskowa – w wymiarze okresu pracy w warunkach szczególnych w okresie zatrudnienia w (...) w S. , Sąd Okręgowy w Przemyślu bezzasadnie wyłączył okres przypadający od 1 września 1986 r. do 29 kwietnia 1987 r. kiedy to odwołujący – co potwierdzają wprost dowody z dokumentów w postaci treści umowy o pracę z dnia 1 września 1986 r. i późniejszego angażu z 29 kwietnia 1987 r. – zajmował także stanowisko magazyniera. Zauważyć przy tym w tym miejscu należy ,że odmawiając uwzględnienia powyższego okresu Sąd I instancji w żaden sposób nie uzasadnił swojego stanowiska , co tylko potwierdzać może stawianą przez wnioskodawcę w odpowiedzi na apelację tezę, iż powyższe było wynikiem jedynie swoistego niedopatrzenia (pomyłki) Sądu Okręgowego.

W końcu -po trzecie -w okolicznościach faktycznych przedmiotowej sprawy poza oceną Sądu I instancji pozostał ,wykazywany także przez wnioskodawcę jako praca w warunkach szczególnych , okres jego zasadniczej służby wojskowej przypadający na czas od 24 października 1972 r. do 18 października 1974 r. (a więc blisko 2 lata), który to okres podlegał w tym względzie uwzględnieniu w wymiarze tak kwalifikowanego okresu zatrudnienia A. K.. W tym miejscu właściwe bowiem będzie podkreślenie, że wnioskodawca został powołany do wojska w okresie kiedy pozostawał w zatrudnieniu w Kopalni świadcząc pracę w warunkach szczególnych , a po zakończeniu służby wojskowej już w dniu 25 października 1974 r. podjął również tak kwalifikowaną pracę w Przedsiębiorstwie (...) w P., tym razem na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Zważywszy zaś na motywy jakimi kierował się Sąd Najwyższy podejmując uchwałę 7 sędziów z dnia 16 października 2013 r. II UZ 6 /13 OSNP 2014/3/42 , a także brzmienie obowiązującego

w okresie odbywania przez wnioskodawcę służby wojskowej art. 108 ust. 2 ustawy

z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity Dz. U. 2015 r. poz. 144 ze zm.) uznać należało, iż prawo do zakwalifikowania odbytej służby wojskowej do okresu pracy w szczególnych warunkach wymaganego do wcześniejszej emerytury przysługuje tym ubezpieczonym, którzy niezależnie nawet od tego czy przed powołaniem do służby pozostawali w zatrudnieniu świadcząc pracę w warunkach szczególnych, w ciągu 30 dni od zakończenia służby podjęli pracę w takim charakterze (tak też wprost w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2014 r. I UK 442/13 LEX nr 1491097). Z tych wszystkich więc wyżej naprowadzonych względów należało w postępowaniu odwoławczym potwierdzić przyjęte przez Sąd I instancji ustalenie o legitymowaniu się przez A. K. wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych, co w konsekwencji prowadzić też musi do potwierdzenia uprawnienia wnioskodawcy do dochodzonego przez niego świadczenia emerytalnego o jakim mowa w art. 184 ustawy z dnia

17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.). Mając więc powyższe na uwadze – z braku dostatecznych podstaw faktycznych i prawnych – na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku tut. Sądu w. Końcowy wynik sprawy uzasadniał z kolei obciążenie skarżącego poniesionymi przez A. K.

w postępowaniu apelacyjnym kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 120 zł,

o czym z kolei orzeczono jak w pkt II sentencji wyroku, na podstawie art. 98 §1 k.p.c. w zw. z art.108 §1k.p.c., przy uwzględnieniu minimalnej kwoty wynagrodzenia fachowego pełnomocnika wnioskodawcy określonej w § 12 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U.

z 2013r., poz. 490).